tionsmacht des Verpfänders ein wenigstens ebenso wichtiges Erfordernis für die Pfandrechtscreierung ist, als die äussere Erkennbarmachung der Verpfändung. Da nun diese durch Übergabe der Pfandsache an den Pfandgläubiger erfolgende Dispositionsentziehung fast in allen Fällen auch äusserlich erkennbar ist, so wirkt sie nebenbei auch Publicität, verrichtet also zwei wichtige Functionen auf einmal.«[6]) Velmi výstižně vysvětluje účel odevzdání, t. j. cnoho aktu, jímž se věc dostává do skutečné moci nabyvatele věčného práva, Tilsch[7]): »Odevzdání není formou nahodile volenou, naopak dlužno říci, že jest formou přirozenou, uvádějíc vůli stran směřující k založení právní moci nad věcí ve skutečnost. Odevzdání poskytuje též výhodu forem vůbec, totiž jest jakousi zárukou vážné pravé vůle. Zároveň zachování této formy má za následek jistou publicitu práva věcného a právě tento význam tradice to jest, na který zákonník občanský klade hlavní váhu. Úkol, který při nemovitostech má zápis v knihách veřejných, totiž zjednání publicity a tím jistoty obchodu právního, má při věcech movitých míti odevzdání. Na parallelu tu všude v zákoně se pomýšlí (§§ 426, 431, 322, 451).« Tilsch správně zdůrazňuje, že občanský zákoník hledí na moment publicity při zástavním právu více než při vlastnictví.

Povšechně možno tedy říci, že tvůrci našeho občanského zákoníka rozhodli se kolise mezi právem nabytým a požadavkem na jistotu právního obchodu řešiti ve prospěch jistoty právního obchodu, postarali se však i o ochranu nabytého práva zdůrazněním principu publicity.

(Pokračování příště).

NOTÁŘSKÁ KOMORA V PRAZE.

Čís. jed.: 785 n. k.

Pozvání

k řádné valné hromadě sboru notářů obvodu sborových soudů v Praze, Jičíně, Klatovech, Kutné Hoře, Mladé Boleslavi, Písku, Plzni a Táboře,

která konati se bude

v neděli, dne 28. dubna 1935

o 9. hodině dopolední v hotelu »Paříž« v Praze I., Ul. U Obecního domu č. 4 n. (přízemí vlevo — zelený sál).

Pořad jednání:

1. Sdělení předsednictva.
2. Čtení protokolu o schůzi minulé.
3. Zpráva výroční.
4. Zpráva pokladní za rok 1934 a návrh na stanovení komorního příspěvku pro rok 1935/36.
5. Zpráva přehlížitelů účtů.
6. Volné návrhy.

Poznámka. Jelikož účast při valných schůzích kolegia náleží ke stavovským povinnostem, upozorňují se pp. členové kolegia, že pouze závažná příčina může nedostavení se ke schůzi omluviti. (§ 4 jedn. řádu.)

Sbor může se platně usnášeti, je-li kromě předsedy ještě alespoň 25 členů sboru přítomno.

Notářská komora v Praze,
dne 5. dubna 1935.

President: Dr. Čulík v. r.

[6]) Tak Demelius l. cit. srv. 158 násl.

[7]) Týž: Zástava ruční, 1897, str. 32.

ZE DNE

Notář JUDr. Josef Hausmann v Jaroměři zaslal nám tuto zprávu: **Obliterace kolků notáři jako soudními komisaři.** V čísle 1/35 pod tímto heslem uveřejněný výnos okr. finančního ředitelství v Jičíně, že totiž dlužno dle §u 12 nař. č. 380/15 kolky na protokolech soudního komisařství obliterovati kulatým (?) úředním notářským razítkem, nepovažuji za správný. Citované nařízení mluví o soudním razítku, kterým mají býti kolky obliterovány, ale současně praví, není-li toho soudního razítka po ruce, že má býti obliterováno čarami, a tento předpis dlužno jako nejbližší vziti za směrnici pro úřadování notářů jako soudních komisarů. Při tom třeba uvážiti dále, že notář má užívati úředního razítka při výkonu úřední činnosti dle »notářského řádu«, tedy dle §u 1 not. ř. jako »judex chartularius«, a užívání toho razítka v přenesené působnosti soudního komisaře není předepsáno. Pro výklad, jak jest uveden v tom výnosu, svědčily by ovšem předpisy otištěné Šedivou, ty však dlužno považovati za zastaralé. Dle mého náhledu má notář obliterovati kolky čarami a soudní kancelář po předložení spisů má tyto kolky přetisknouti soudním razítkem.

V téže věci zasílá nám notář Dr. J. Janda v Ústí n. L. toto pojednání:

Navazuji na článek kolegy Karla Picka v minulém čísle »Českého Práva«.

Mám za to, že výnos jím uváděný spočívá na omylu.

Cituji texty výnosů ministerstva financí č. 91/1860 ř. z. a 80/1856 ř. z.:

Výnos ministerstev spravedlnosti a financí ze dne 10. dubna 1860 č. 91 ř. z. ohledně povinnosti notářů k překolkování kolkových známek přicházejících ve smírčím řízení.

Vzhledem na nařízení ze dne 29. října 1859 č. 202 ř. z. o kolkové povinnosti při přihláškách pohledávek ve smírčím řízení před notáři, se nařizuje, že notáři v případech, ve kterých mají zakročiti jako soudní komisaři ve smírčím řízení, jsou povinni spisy, jež jsou u nich v této jich vlastnosti podány a v nichž upevněné kolky nebyly dle předpisu §u 3 nařízení ze dne 28. března 1854 č. 70 ř. z. přepsány, ihned při podání překolkovati svou notářskou pečetí, dříve však do každého kolku vepsati datum podání.

Další překolkování těchto kolků na těchto spisech, když tyto byly předloženy soudu, bylo-li tohoto nařízení uposlechnuto, místa nemá.

Ohledně překolkování oněch listin a spisů, které k notářům dospívají ne ve vlastnosti shora uvedené, zůstává při výnosu ze dne 6. května 1856 č. 80 ř. z.

Výnos ministerstva financí z 6. května 1856 č. 80 ř. z.

V dohodě s ministerstvem spravedlnosti se prohlašuje: Notáři nemohou býti počítáni k veřejným úřadům, kterým dle §u 7 nařízení ze dne 28. března 1854 č. 70 ř. z. jest nařízeno překolkování kolkových známek.

Musí tedy kolku podléhající listiny notáři vyhotovené, při kterých dle §u 3 a 4 uvedeného nařízení může kolkové povinnosti býti vyhověno překolkováním známky a tato kolková povinnost nebyla splněna přepsáním kolkové známky dle způsobu v §u 3 onoho nařízení uvedeného, úřední pečetí jednoho v §u 7 zmíněného nařízení vypočtených veřejných orgánů býti překolkovány.

*

Přetištěním kolkových známek notářskou pečetí nemůže splnění kolkové povinnosti býti způsobeno.

Výnos prvý jedná výhradně o případech, kdy notáři jako soudní komisaři vystupují v řízení smírčím.

Takovéto řízení smírčí notáři nyní vůbec nevykonávají a vztahuje se na jejich činnost soudně komisařskou výhradně nařízení č. 80/1856, které jako dosud platící, jest otištěno v poplatkovém právu, kdežto prvé marně jsem tam hledal a vyhledal jsem je přímo v říšském zákoníku.

Jestliže tímto nařízením č. 80/1856 je notářům přímo zapovězeno obliterovati kolky na protokolech jimi sepsaných, a povinnost ta vyhrazena jest soudům, nemůže jim tato povinnost býti okresním neb finančním zemským ředitelstvím na základě výnosu č. 91/1860 vztahujícího se výhradně na specielní řízení smírčí, ukládána.

Protože však vyřešení této otázky má pro nás značný význam, bylo by záhodno, aby vyřešena byla způsobem veškeré pochybnosti odstraňujícím.